

המשך סיפור לשבת – טרענטע, ג'נין מחכה לך.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

אז לנסיעות בינעירוניות הוא הוציא את הדנדשה המבריקה מחנייתה, אבל בעיר המשיך להתרוצץ עם החרוגל המחרוץ שמסובב כל כך בקלות בסימטאות, ומנווט בוריות בין הפקקים ועומס האנשים ועגלות הילדים, כן ירבו. בפעם החמישית היא באמת נגנבה. "זהו,

גמרונו עם המיצובישי", אמר ר' שלום בצער, כששוב באישון לילה וכו' צלצל שכן שסבל מנודי שינה והודיע כי ראה שתי דמויות וכו'... הוא כבר דיווח למשטרה, אמר. לדעתו המכונית עדיין לא הגיעה אל הכביש הראשי, ככה שאולי יתפסו אותה אם ימהרו. ג'נין עוד לא מחייכת... מהרו? מהמשטרה צלצלו רגע אחר כך והודיעו לר' שלום שמכוניתו נגנבה, ומכיון שהם באים למלא דו"ח, עליו להיכבד ולרדת אליהם. ושוב באישון לילה בקע רכב משטרי קולני את השקט ברחוב הדרום, תריסים חזקו וכו' וכו'. ר' שלום שכבר מכיר את הפרוצדורה היטב, רק רוצה לישון, ולבו מלא צער על הטרענטע. הלכה המיצובישי. מה לעשות, חבל שכבר לא מייצרים מכוניות כאלה. מעתה, בגלל חרטומה הארוך של המכונית החדשה, יאלץ לעמוד קשה על ההגה ברחובות הצרים של עירו העמוסה לעיפיה, מה עוד שהתלמידים כבר לא יוכלו להשתחל אל המכונית בהמוניהם כדי לתפוס טרמפ של 500 מטר הביתה.

אל שייך לקלוק וללכלך מכונית חדשה. ר' שלום אכן התייסר בסיבובים הקשים והתלונן על כובד התנועה של הרכב החדש, שכבודו במקומו מונח, אבל בהיותו אמריקאי נועד למקומות ישוב שרוחב הכבישים שלהם נמדד בלא פחות מ-15 מטר, לא כמו בעיר ואם כשלונו, שבה אפשר להושיט ידיו על לזה משני עברי הרחוב והן עוד יישארו מקופלות. ובעודו יום אחד נוסדו במוסד החודש (בעיר שאפילו סרדינים בקופסה שוכבים מרווחים ממנה) ומנסה להידחק לחניה חדוקה בח' השומרו החדום, הוא מעיף מבט לעבר קוקה קולה, ומה הוא רואה מולו כבביש, ליד הגדר של המפעל? מי עומדת כמו פרה תועה ומסכנה? המיצובישי קטומת האין הוא חס לפתע שחרור של מועקה פנימית והתחיל לצחוק באופן שהיה יכול להתפרש כמעט כפרוץ, לולא ריסנו אותו מבטי העוברים ושבים. "מה, לא גנבו אותה?!"

המכונית עמדה שם יותר משבוע ואף אחד, כולל המשטרה, לא הבחין בה. כזאת ישנה וחבוטה, למי איכפת? אפילו לא שווה לגנוב. בעצם גם אם איפשר, לא הגנבים, שעקפו את מערכת ההצתה וקרעו את חוטי החשמל, הרסו את כל המנגנון, והמכונית לא היתה יכולה לזוז נטטימטר אחד גם אם מישאו רצה. ואפילו אם היו מזויזים אותה איכשהו, כל אחד רואה שלא שווה להשקיע בה אגורה שחוקה. אז ככה היא עמדה, ורק בנאדם אחד בעיר שמח למצוא אותה. המוסכניק אמר שהיא גמורה. הוא יכול לתקן אותה אבל חלקית, ור' שלום יזהר לנסוע רק בעיר, כי היא לא טובה כללום. בטח הגנבים בעצמם נתקעו איתה שם, או ששמו לב לכך שאפילו לחלקי חילוף היא כבר לא תצלה. וככה הובלה הטרענטע אחר כבוד למוסך ליום יומיים. בשביל הגנבים היא אולי לא היתה שווה, אבל בשביל ר' שלום - שווה ועוד אין. לאחר היעדרות של יותר משבוע, שבה המיצובישי 1989 בשקט לחניה שלה בין העמודים בבניין מגוריו של ר' שלום, ואף אחד לא שם לב חוץ מכמה שכנים בבנין שהירמו גבה בפלאה. לאחר שר' שלום טמט בפניהם את הסיפור המורו. עכשיו ר' שלום שוב מרוצה מה שחאו יכול לחמוץ בטרענטע המתפוררת וקטומת האף, שעדיין מסתובבת באופן הכי קל וקומפקטי שאפשר, ברחובות הצרים, המגובבים והעמוסים של עירו החדוסה. אי זו השגחה גם על מכוניות, הרב לוי? מה אתה אומר?

פרח לדרן

"הסיפור שלך מתוק וחביב, וממש התמוגגתי מנחת מכל מילה" כך הודיעתי בכאפס לגברת החשובה והנכבדה שטרחה עמלה וסיגננה אותו בטוב טעם. לגופו של עניין, מצוינו בחו"ל על פרות מושגחות וחכמות, על חמורים חכמים, ועל חפצים המחוללים ניסים, וגומת מץ השטן כן השטן כן השטן. אז כן, גם מכוניות מושגחות, במיוחד מכוניות כאלה שעושות מצוות על תינוקות של בית רבן של מלמדים מוסרים, ובעיקר כשהן מייצגות גאווה וכבוד - הסתפקות במועט. אגב, נוכרתי הרגע, שבצעירותי היתה לי טרענטע שכזו, ושליחיו של "הראיס" עראפאת שרר' גנבו אותה לטובת האינתיפאדה. כנראה שלטרענטע שלי לא היו מספיק זמיות. קורה.

מילתא דבדיחותא

ג'נין סוכריא

בבוקר, בשיעור חשבון, אלא הכינה אה מילתא:
"מה יקרה אם אוסיף ג'נין סוכריא? איך יקרה?"
"כאן אי השיניים", השיב או מילתא, "זה מה שקרה..."

אחור חלא כדיומות אפורים באחור 2.

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי
איך עושים?
מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה
לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות"
קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.
אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"
מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

מדור חודשי!
בעלון של
שבת מברכין.
בעמוד 2.

זכרון יהודה

כניסת השבת: 17:27
יציאת השבת: 18:18
רבנו תם: 19:00
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

פרשת ויקרא - פורים

348

ליוונג הנגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פיגא.

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה,

ניסים בן חנה, משה עזרי

בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה,

יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת

מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה

בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל,

עמבר שהנו בת מונס, ר' יצחק בן עליזה עזוזה.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה,

שאול בן יפת, מאיר בן שרה,

יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:

יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק

אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רינית

בת מרים שאול בן יפת- ציונה

בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת

מירב לע"ג: שלום בן סעדיה *

רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-ההנצחות

ולתגובות:

052-718-38-66

מאיר נוראני

בספר "שפתי צדיק" להרה"ק מפילץ מביא בשם זקינו החידושי הרי"ם זצ"ל מעשה שהיה רגיל לספר.

יהודי אחד נסע לדבר עבירה ולקח עימו סכום של חמש מאות דינרי זהב, וכשהיה בדרך שמע קול בכיות מאנשים ונשים, ובשמעו את הבכיות הנוראות נכמרו רחמיו, וחקר את הסיבה לבכיות אלו, ונודע לו כי האדון בעל הבית שלהם מענה אותם בעינויים קשים כמוות, ונתנם לבית הסוהר מפני שלא שילמו לו את שכר הדירה והמיסים.

ברוב רחמיו למקרה קשה זה, החליט היהודי לתת את כל הסכום אשר הקצה לעבירה למצוות "פדיון שבויים", ופדה את כל השבויים ולא עשה את העבירה שרצה מאוד לעשות, ונעשה מהמעשה הזה רעש מאוד גדול בשמים, ויצא הפסק עליו לקבל שכרו בעולם הזה, והשכר היה שכל מה שיגזור זה האדם יקום ויהיה.

אבל חששו בשמים פן ירצה אדם זה להחיות מתים ושאר דברים שאי אפשר עתה לקיימם, אז גזרו עליו שיהיה אוהב לשתות יין שרף, והיה שותה רוב ימיו, ולכן ברוב הזמנים היה שיכור, ולא היה יכול לגזור כלום, ופעם אחת היה העולם בצער גדול מאוד, ושלח רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א כמה מתלמידיו להאיש הנ"ל שהוא יבקש רחמים מלפני מלך מלכי המלכים ויפעול להבטל הצער העוד, וכשבאו אליו שהו כמה וכמה זמנים שלא יכלו לדבר איתו כלל מאותך שהיה בשכרותו תמיד, עד שטרחו מאוד והשיגו אותו טרם ששתה כמנהגו, ופעם רחמים ונעשה רצונו שהתבטלה הגזרה מיד. ואמר על כך החידושי הרי"ם זצ"ל: כן הוא בפורים יש כל כך עת רצון עד שכל איש מישראל יכול לפעול לאין שיעור, אך פן ידרוש שלא כהוגן, כיבדו אותו חז"ל בכוס יין כהאיש הנ"ל, אבל הוסיף ואמר: אין שום הוה אמינא שנפסיד חס וחלילה על ידי תקנת חז"ל, ומסתמא עולה יותר נחת רוח לה' יתברך ע"י מי שמבטל את חפצו שלו כדי לציית לפקודת חז"ל, מאשר זה שיכון לבקש עבור עצמו טובות, ואפילו שיפעול.

כוונה טובה

כטוב לבו של ה"רב" של פורים ביין, קם ואמר: עלינו להיות אסירי תודה ל"המן" הרשע, הכיצד? נשאו אליו כל המסובים עיניים תמהות, לגם ה"רב" מכוסו לגימה תולמת את פורים, והסביר את דבריו, "המן" הרשע ראה שלעם ישראל אין חג עליו ומבדח דוגמת ימי הפורים והחליט לעשות משהו בנידון, בא לפני המלך אחשוורוש ואמר לו, ישנו עם אחד... ודתיים שונות מכל העמים, חגיו השונים שהוא חוגג באו לו "מכל עם". דהיינו העם הזה ניצל מגזרותיהם הרעות של עמים שונים כגון: פסח - שניצלו מידי של פרעה.

"ואת דתי המלך אינם עושים", היינו רק המלך אחשוורוש עדיין לא המציא לעם הזה סיבה לחגוג איזשהו חג, ובכן, "אם על המלך טוב, יכתב לאבדם", וחזקה עליהם שיינצלו מגזירתך, וכך תנתן להם סיבה לחגוג את ימי הפורים מדי שנה...

קיום המצווה

חכם אחד מדורינו, אמר פעם בימי הפורים כשרוחו טובה עליו עם היין, אדם הרוצה לצאת ידי חובת המצווה של "מחה תמחה את זכר עמלק", יאמר שלוש פעמים את המשפט הבא "ה המ המן המן מהומן"

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

בדיחות לפורים

הציג

הנזכר: אני לא רואה שום סיפור מצדך שלך, האם הקפדת על הוואו השואו הפק המצויף אגופה?
צאי: כן, ודאי. היה כבוד שמ: אלדור, אה הקפוקו בחקום סקור וחשוק, וכר מדקוק בעל ימי."

הציגים

החורי ישיבה עברו מביא רביה ספורים על אמר אסוף כסף אוישיבה, על דגל ביגו של צאי הצדקי מואם פק המבקש: "נא אל אדפוק ואל אצוצל".

ההמוכי הציגים מאלאו אה ההוכה המואה. פשוט פאשו אביגו של צאי, בוי אדפוק ובוי אצוצל.

עירוב

הסעודג שואם זוכר ההמין עאל השמחה עכא האוכל נעאם... אז הוא הכריז: "מכובדי, בסכונגי אין עירוב ואסור אלא".

גור שניו כא האוכל חכר אשולמנעו...

צפיה

צאי נעסע המכונג שאו מיושאים אילא, וכא הנפיעה צבוח מפניע או, כסוסוף סוף הניע אילא גפס אה הצבוח, הוציא או אה הכפיים ואחר או "צה עכשיו גמזוכר הפק".

אולו

איש צבחה פאולו נפטרטה חרוב הגבשגו. שאאו אה בעלה: איך ההכנה מצד אחד.. ומצד שני קשה אה?

השיב בעל החיור: כשהואך הואך עד הסוף...

כאקא

יומ אחד הניעה אחוגו הנשאה של צאי אביגו, וכואה גשולמנעו ומענה על כא העואם.

כעבור עשה אחכה של שימה היא אומרת אצאי: "גבאה מה צה, כשהעלגי אכאן היה אי כאקא ראש נוכא ועכשיו כא הכאקא נעאם!"

"הוא לא נעאם", השיב אה צאי, "הוא פשוט עבר אי..."

פורים שמח!!!

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת ויקרא

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"
במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

הפתעה לראשונים שמגיעים לתהילים.

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

העלון מוקדש

לעילוי נשמת

אימי מורתי:

שרה נוראני

בת מרים

אהובה

סיפור לשבת – טרענטע, ג'נין מחכה לך.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

הם עצרו את הרכב, והיא ראתה מלמעלה איך שתי הדלתות במושב הקדמי נפתחות בסינרוניזציה מדויקת, ומזו מגיחות באחת, שתי דמויות שמחולות לרוץ אל האפלה בין עמודי הבניינים הסמוכים. לילה לא היה יותר. השוטרים הגיעו עם ארשת צרינית על פניהם. האלחוט ברכב המשתרר פלט רעשים קולניים לא הרחוק, ארעש החללו לסגור תריסים. חקירות, דרישות, מילוי ד"ח. השוטר אמר בידענות: "ברור שזו המנהג שבביל החלקים. תהיה בטוח שהם שמו עין מראש על המכונית הזו..." טרענטע, ג'נין מחכה לך. היה להם קל לגנוב את הטרענטע.

למכונית אין אועקה או שום אמצעי ביטחון אחר. ר' שלום ביטל את האועקה בגלל חששו שמישהו יעורר את המנגנון בשבת, והשכונה תשגא אותו לעולמי עד. גם ההגה לא היה מוגן. המכונית פשוט ביקשה שיגנבו אותה. אבל גם לאחר ניסיון הגניבה ר' שלום לא נקט באמצעי ביטחון כדי למנוע את המכונית. היא כבר ישנה אפילו עתיקה, ולמה לבזבז עליה עוד כסף. בפעם השנייה התקימו כל התנאים לגניבה מוצלחת, אבל הגנבים נכשלו שוב. היה זה באישון לילה וכו', מצלצל הטלפון וכו', והמטטרה על הקו: "אדון שלום? המכונית שלך נגנבה. עוד מעט ובוא להחזיר לך אותה".

"מה?" זנק ר' שלום, ומיהה להתלבט ולרדת. תוך דקות החליקה המיצובישי אל החניה בין עמודי הבנין, ומתוכה קפץ שוטר. מאחוריה השתרכה נידדת משטרה, שתלחת בתחלה כחולות לכל עבר, והאלחוט מצרצר וכו' ומעיר את כל דיירי הרחוב. שפתחים תריסים וגו'. הפעם טפחו השוטרים לעצמם על השכם. משטרה יבירה, נו. נו. "מה קרה?" שאל ר' שלום, שמועטש מהעובדה שהפעם קרה גם המשטרה מחזירה לאורח את מכוניתו עוד לפני שהוא יודע שנגנבה. "טיפולו בתלונה על גניבת רכב בשכונה הסמוכה", השיב השוטר. "בדרכנו משטרה, נתקלנו בפתח השכונה שלך במכונית ובה שני טיפוסים חשודים (כשהם רוצים הם יודעים לעבוד, חשב לעצמו ר' שלום). עצרנו אותם וגילינו שהמכונית גנבה. איתרנו אותך, הבעלים, והנה המכונית." ר' שלום, קורי שינה עדיין תלויים בריסים, הודה לטוטרם בחמימות.

הם כתבו כמה שורות בד"ח, וכל התריסים בשכונה נסגרו. במשפחת ר' שלום צחקו כל כך, איך בימי קדוונתה הפכה הטרענטע ללהיט... הפעם השלישית היתה באשמורת אחרונה של יום קיץ. אחד השכנים יצא לפתילת ותיקן וגילה שני ברנשים מפוקפקים שוברים את זוגיות הדלת של המיצובישי בניסיון לגנוב אותה. הוא נתן צעקה קלה שאיש לא שמע, ולכן אף תרים לא חרק ונפתח, אך זה היה מספיק לשני הברנשים, והם נטשו את המכונית ואצו רצו במורד הרחוב עד שנעלמו. בבוקר נוכח ר' שלום שהזוגיות ליד מושב הנהג מנופצת, והשכן הודיע: "עוד פעם ניסו לגנוב את המכונית שלך..." ממנגטת גנבים הטרענטע. ר' שלום כבר היה רגיל ולא התרגש, ורק שמח שיוכל הלאה לנווט ברחובות עירו עם המכונית קטומת האף, שמסתובבת בקלות כה גדולה גם ברחובות העקלקלים והצרים ביותר.

בפעם הרביעית גילה ר' שלום את נסיון הגניבה בעצמו. זוגיות מושב הנהג שוב היתה מנופצת, והפעם ההגה המסכן התעקם עד חורמה. מישהו לחץ עליו ועיוות את צורתו לגמרי. המכונית קיבלה במוסך הגה חדש עם קודים, שאיש לא יוכל להפעיל חוץ מר' שלום. כאילו. עברו שנה-שנתיים, והמיצובישי המשיכה להתפרק ולהשקט. פעם הקרבוראטור. פעם המצבר. פעם צינור המים. פעם המשאבה. פעם זה ופעם זה. המכונית נתקעה בשתי נסיבות קשות, אחת עברב שבת ליד תנויה, בדרך להנריה, ואחת בעליה התלולה והצרה מנחל אכזב. המוסכניק אמר: "אין ברירה, תקנה חדשה". ר' שלום הוכרח לרכוש מכונית חדשה, אבל נראה לכם שיתר על המיצובישי הנושנה? אין סיכוי. "היא נוחה הרבה יותר מהמכונית החדשה!" אמר

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 03-509-1000

לתרומות ושיונות: 03-748-16-11
03-748-16-11
קו מניין הצעירים
המדת שמעון
03-30-415-72

פיצוחי עושתמי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

עולם ההדפסות

חוברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות
במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

להי הארץ ומלואה!

מוניות דקר

בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלפון ריק

לא גובים
המנה טלפונית

03-676-8181

המנה טלפונית